

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

V. De Incendiis & terrae motibus qui Antiochiae contigerunt: quibus
obrutus Euphrasius interiit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ὁ σενήρⓄ πρὸς ἐνίαν τῶν ἀποχέων γράφων, καὶ τὸν τρόπον τῆς φυγῆς διηγούμενος· ἐνταμεγίσταις λοιδορίαις τὸν εἰρωναῖον βάλλας, καὶ πᾶσαν ἀπὸ φυλακῆν ἀκριβῆ ᾤψαντα μὴ διαδράναι τῆς ἀπόχου· εἰσὶ δὲ οἱ φασιν ὡς βίβαλιανὸς τὴν γλῶσσαν ἐξήησατο τῷ σενήρῳ, ἐς ἑπ' ἑσθ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέρας ἀδοκῶν φέρων, διότι γένοιτο αὐτὸν ὑβρίζον ἐν τοῖς ἐαυτοῦ λόγοις ὁ σενήρⓄ. Φσίγχε δ' ὄμοτον οἰκίον θρόνον ἀνά τὸν γορπιαῖον μῦθα, ὃν σενήρⓄ ἐπέμβειρον ἡ ρωμαίων λέγει Φωνή, ἕδωμον καὶ ἐξικοσόν καὶ πεντακοσίον ἐπέχρημαλίζσης τῆς ἀντιόχου. καὶ μετ' αὐτὸν ἐς τὸν θρόνον ἀνεσιπαύθη, κελυθωθεὶς τῶν ἐν καλχηδόνι σύνοδον ἀναφανδὸν κηρύξεν. παύθη δὲ ὁ μὲν ἐτελοῦσι· ἀναχωρήσας τῆς ἀντιόχου, τῶν πάντων ἐλλεταμπορείαν, τὸν βίον διαμετεσησάμει· διφρασί· ἡ μετ' αὐτὸν ἐξ ἱεροσολύμων, ἔπι τὸν κατ' αὐτὸν ἀνεσιθρόνον.

A henderet, Severus ipse in litteris quas ad quosdam Cives Antiochenos scripsit, fugæ suæ modum exponens, testatur. Quibus in litteris Irenæum multis probris incessit, ut pote qui vias omnes diligenti custodia intersepisset, ne ipse ex urbe Antiochia posset effugere. Sunt qui dicant Vitalianum, dum gratia & auctoritate plurimum valere videretur apud Justinum, linguam Severi ab eo poposcisse, propterea quod Severus in suis concionibus ipsum conviciis appetere consuevisset. Porro ex Antiochena sede fugit Severus mense Gorpicæo, quem Romani septembrem vocant, Anno urbis Antiochiæ quingentesimo sexagesimo septimo. Post quem Paulus ad Episcopalem thronum promotus, Chalcedonensem Synodum palam prædicare iussus est. Et Paulus quidem cum sua sponte Antiochiâ discessisset, tandem per actò vitæ suæ cursu, fatali morte interiit. Euphrasius vero post illum, ex urbe Hierosolymitana veniens, Episcopatum obtinuit.

Κεφ. ε.

Περὶ τῶν γενομένων ἐν ἀντιόχειᾳ, καὶ σεισμῶν, ὅτι καὶ ἰουφρασί· ἐν χωρθεῖς ἐτιλοῦται.

CA P. V.

De incendiis & terra motibus qui Antiochia contigerunt: quibus obrutus Euphrasius interiit.

ΥΠὸ τοῖς αὐτοῖς ἐξῆς χρόνοις, ἐμπρησμοῖτε συχνοὶ καὶ θῆνοι· τῶν ἀντιόχου γενοσιν, ὡς περὶ ἡγούμενοι τῶν γενημένων ἐν αὐτῇ φοβερώτατων κλόνων, καὶ αἰετοὶμοιὸν τοῖς παθήμασι παρεχομένων. μὲν γὰρ βραχύν τινα καιρὸν, ἐν τῷ δίδωμῷ ἔτει τῆς αὐτῆ βασιλείας, μὴ δέκατῳ, ἀνά τὸν δευτεμίσιον μῆνα ἤτοι μείον, ἐν ἀτῆ καὶ εἰκοσῆ αὐτῆ ἡμέρα κατ' αὐτὸ τῆς μεσημβρίας τὸ σαφρώτατον, ἡ ἕκτης ἡμέρας τὸ καλουμένης ἐβδομάδⓄ, βρασμὸς καὶ σφοδρὸς ἐπελθὼν ἐς τὴν πόλιν, μικροδ' πᾶσαν ἀνατέλλαντες ἀπῆγαγον. οἷς καὶ πῦρ εἰπέτο, ὡς περὶ τῶν ἀμφοτέρων μετ' αὐτῶν διανημάμενον. ἀ γὰρ οὐκ ἔνοιε κατέλαβον, τὸ πῦρ ἀμφινεμύμενον ἐξ ἑλθεκωσέ τε, καὶ ἀπετέφρωσε καὶ ὅσα μὲν τῆς πόλεως πέποιθεν, ὅσοι τε τὰ πυρὸς καὶ τῶν ἱερῶν ἔργων γεγόνασιν, ὡς τὸ εἶκος ὑπέδετο, ὅποια τε ἀπὸ ἀδοξῆ καὶ λόγου κρείττω συμβέβηκε, ἀπὸ παθῶς ἀφῆγται ἰωάννη τῷ ῥήτορι, ὡς τῆς ἰστορίας καταλήξαντι τελευτᾷ δ' ὄμο ἐγκαταληφθεῖς τοῖς ἱεράμασι καὶ ὁ διφρασί· ἀλλήτ' πόλεως

EJUSDEM Justinī temporibus, crebra graviaque incendia Antiochiæ contigerunt, quasi præeuntia horrendis terræ motibus qui postea infecti sunt, & quasi exordium venturatum calamitatum. Etenim brevi post tempore, anno Imperij Justinī septimo, mense decimo: mensis Artemisij quem Majum Romani vocant, die nono ac vicesimo: sexta feriâ hebdomadis, æstu meridiei ferventissimo, succussio & terræ motus urbi supervenientes, pœne universam prostraverunt. Post hæc lectus est ignis, quasi calamitatem cum illis partitus esset. Quæcumque enim loca à successione & terræ motu subverta non fuerant, ignis depascens in cinerem ac favillas redegit. Porro quæ urbis loca labefactata fuerint, & quot hominum millia incendio ac terræ motibus, sicut verisimile est, perierint: quæ item admitanda contigerint & omnem dicendi vim longe superantia: lugubri stilo Joannes rhetor exposuit, ea narratione historiam suam claudens. Postremo Euphrasius quæque eadem ruina oppressus, urbem

calamitatem auxit, cum nemo super-
esset qui res necessarias provideret.

Ασυμφορὰ, ἵνα μὴ τῷ Ἀπηνθεῖων ὁ παρ-
νοῶν ἦ.

CAP. VI.

De Ephramio Euphrasii successore.

VERUM salutaris Dei providentia,
quæ antequam feriat, remedia pa-
rare solet, & citæ suæ gladium clementiæ
acuit, & desperatis rebus, misericordiæ
suæ fores aperit, Ephraemium tunc Co-
mitem Orientis excitavit, ut omni cura
ac sollicitudine prospiceret, ne ex re-
bus necessariis quidquam civitati dees-
set. Quem admirati hanc ob causam B
Antiocheni, Episcopum urbis com-
muni suffragio elegerunt. Igitur Ephra-
mius Apostolicam sedem, tanquam
præmium ac mercedem suæ erga urbem
illam providentiæ fortitus est. Elapsis
deinde triginta mensibus, eadem civi-
tas terræ motibus denuo quassata est.
Quo quidem tempore Theopolis muta-
to nomine appellata est, & Imperator
omni cura ac diligentia ei prospexit.

Κεφ. 5'.

Περί φραμίου ἢ μέγα εὐφρασίω.

ΑΛΛ' ἡ τῷ ἀνθρώπων σῶτηρα Θεοῦ
δεδωκεν, ἢ πρὸ τῆς πληγῆς τῆς φάρμακον
πάσης, ἢ φιλανθρωπία τὸ ξίφος τῆς
γῆς θήγασα, ἢ ἀπ' ἀντιῶ τὴν ἀπηνθεῖων
τῶ οἰκίαν ἀνοίγνυσα συμπάσαν, ἐφρα-
μιον διανέσσει, τῆς ἐώας δεχθῆς τῆς
πρόνοιας, πᾶσαν ἀναζώσα δὲ φροσίδα, καὶ
τῷ Ἀπηνθεῖων Ἀπλιπείν τὴν πόλιν ὀκνη-
θεν ἀγασάμενοι ἀνλιοχέων παῖδες, ἐς κεί-
νη φιλίζονται καὶ τὸν δόξολικὸν λαλῶντες
νον, ὡσπερ μὴ δὲ καὶ γέρας τῆς τοσαύτης
προνοίας τῆς κληρωσάμεν, πέπονθε καὶ
ἀνδρὶς ὑπὸ ζῆσμι μὲ μιλίας λ. τότε κεί-
πολις ἢ ἀνλιοχὲς προσηγορέθη πόλις, καὶ
ἄλλης προνοίας πρὸς τὴ βασιλείων τυχεῖσα.

CAP. VII.

De Zosimo & Joanne, qui miraculis claruerunt.

SED quoniam superiorum calamita-
tum mentionem fecimus, nunc alia
quædam operi nostro attextamus, me-
moratu in primis digna, quæ ab illis ipsis
qui ea viderant accepimus. Zosimas
quidam fuit Monachus, ortus ex Phæ-
nice quæ maritima dicitur: Patriam ha-
buit Sindem, vicum qui ab urbe Tyro
viginti fere stadiis distat. Is tum ciborum
abstinentia & usu, tum aliis virtutibus,
ita Deum sibi conciliaverat, ut non mo-
dò ea quæ futura erant prævideret, ve-
rum etiam ab omni perturbatione ani-
mi per Dei gratiam liber esset. Cùm i-
gitur aliquando esset in urbe Cæsarea
quæ metropolis est, unius è tribus Palæ-
stinis, in ædibus spectatissimi cujusdam
viri: Is erat Arcesilaus, vir nobilis & eru-
ditus, qui & honoribus quos gesserat,
& reliquis vitæ ornamentis conspicuus
habebatur: Eo ipso temporis articulo
quo Antiochia terræ motu subversa est,
repente mutato vultu ingemiscens at-
que altum suspirans, tantam lacrimarum
copiam effudit, ut solum madefaceret.
Simul thuribulum poposcit, perque
universum locum in quo stabant, cùm
thus adolevisset, humi se prostravit,

Κεφ. 7.

Περί ζωσιμά καὶ ἰωάννη ἢ θαυματουργῶν.

ΑΛΛ' ἐπεὶ τῶν εἰρημένων ἐμνήσθημεν πα-
θημάτων, φέρεται ἕτερα ἅπτα τῶν ἀ-
ξιολόγων τῶ παρ' ἡμῶν πρὸς ἡμῶν, ἀπὸ
ἐς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἰσορησάντων ἐκ τῶν ἐκεί-
μας ἀνέγειρεται Φοίνιξ, τῆς λεγομένης πα-
λίας, καὶ μὴ σὺν δὲ πατρίδα κληρωσάμε-
ν, διέχεσαν τῆς τῶν τυρίων ἐπὶ σαδοίαν
τὸν μόνον διαθλέων βίον. ὁδὸν ταῖς τῶ ἀφ-
ἔσει τῶν προφῶν, καὶ ταῖς ἀλλοίαις δὲ
βίαις, τὸν θεὸν ἐσοικισάμεν, ὡς μὴ μ-
νον διορᾶν μέλλοντα, ἀλλὰ καὶ πάσης
παθείας χάριν λαβεῖν, σωθῶν τῶν πει-
πτήμων ἀνὰ τὴν καίσαρ πόλιν, ἢ μὴ
τῶν παλαιῶν ἠγαίται. ἡ δὲ ἀεὶ ὁδὸν δὲ
σίλα, ἀνέγειρεται τῆς τε καὶ λόγι, ἐπὶ
ἀξιωματῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν κοσμοποι-
ἀνδρὸς βίον ἠκων. ὁδὸν ὁ ζωσιμᾶς ἐκ τῶ ἀνα-
ρεῖ τῆς ἀνλιοχὲς πλώσεως ἀθρόον Ἀπηνθεῖων
σας, ὀλοφύρομεν τε, ἢ μύχιον ἀνομι-
ξας, δακρυὰ τε τοσαῦτα σπείσας, ὡς
τὴν γλῶσσαν ἐπεβέξαι, θυμιάθειον ἐξήσασ-
το, καὶ πάντα τὸν χρόνον ἐν τῷ καθέσθην
Ἀπηνθεῖων, ἐπὶ γῆς εἰσὶν ἐπίπ-
προσηγαί